

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 22. Viginti sex articuli hujus Interim.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul. XVI. A. C. 1548. *quietis, & unionis, prædictum scriptum pro nunc tolerant, neque illud impugnent, aut contra illud doceant, scribant, aut concionentur: sed omnes Status universalis Concilii declarationem, atque determinationem patienter, & obedienter expectent. Nihilominus Majestas sua omnem diligentiam adhibebit, nihilque intentatum relinquet, quo Concilium Universale juxta Statutum requisitionem quam primum celebretur, & Germanica Natio a præsentis Schismate, quo tanto jam tempore discissa luet, penitus liberetur.*

§. XXII.

Viginti sex articuli hujus Interim.

Dupin. Bibl. tom 12 p. 79. Sleid. l. c. p. 722. **H**æc formula, seu fidei norma viginti sex complectebatur articulos, quorum primus agebat de conditione hominis ante lapsum, in quo hæc proponuntur.

Deus creavit hominem ad imaginem, & similitudinem suam, eumque gratia ornavit, & fecit per originalem justitiam, ut esset omnibus cum corporis, tum animi viribus rectus, nec ageretur ullis turpibus, & pravis motibus, sed in eo caro spiritui, atque inferiores animi vires superioribus, quæ tantum ad bonum hortabantur, parerent: cum igitur animus hominis tam bene constitutus esset, reliquit eum Deus in manu consilii sui, usque eo, ut non minorem haberet vim ad

ad eligendum bonum, quam malum. Quod si hac libertate sua usus fuisset recte, & mandatis, quæ ipsi Deus dederat, obedisset, bona, quæ acceperat homo, atque iustitiam sibi, & omni posteritati suæ conservasset, nihilque ei, ac posteritati ipsius defuisset ad bene, beateque vivendum: non fames, non sitis, non frigus, non æstus, non dolor, non morbus, non mors eum afflixisset: omne denique peccatum, ac vitium vitasset, nec ab illis tanquam peccatorum stipendiis, periculum ei ullum, posterisque illius allatum fuisset.

Sæcul. XVI.
A.C. 1548.

CAPUT II.

De conditione hominis lapsi.

Verum postquam primus parens noster, contra quam mandaverat Deus, fecit: incidit in pœnam a Deo propositam, & iustitiæ Originalis donum pulcherrimum amisit: hinc carentia iustitiæ hujus, una cum vitioso concupiscentiæ habitu, quæ spiritui, & superioribus animi viribus perpetuo repugnat. Quod peccatum (hoc est, privationem illius iustitiæ, qua parte rationem subditam reddebat Deo) una cum concupiscentia in omnem posteritatem suam propagavit, ut cum eo omnes, quotquot in hanc lucem eduntur, homines nascantur, nec eo vacuus sit ullus, nec unius quidem diei infans, secundum Scripturas. Et quamquam

Hist. Eccles. Tom. XXXIX. Mm reti-